

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/160/2017
Identifikačné číslo spisu:	5106229707
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5106229707.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ R. B., bývajúceho v Y., 2/ W. B., bývajúcej v Y., 3/ H. B., bývajúceho v Y., 4/ G. B., bývajúcej v S., T., v dovolacom konaní žalobcovia 2/ až 4/ zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s. r. o., so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdeho 17, proti žalovaným 1/ R. Z., bývajúcej v Y., 2/ O. D., bývajúcemu v Y., v dovolacom konaní obaja zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r. o., so sídlom v Novej Bystrici 850, o odstránenie čiernej stavby a o stanovenie povinnosti strpieť vstup na pozemok, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25 C 201/2006, o dovolaní žalobcov 2/ až 4/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2017 sp. zn. 6 Co 284/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 29. júla 2016 č. k. 25C 201/2006-755, v spojení s opravným uznesením z 18. augusta 2016 č. k. 25 C 201/2006-766, rozhodol, že žalobcovia 2/, 3/ a 4/ majú voči žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň rozhodol, že vo vzťahu medzi žalobcom 1/ a žalovanými 1/ a 2/ žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že úspech žalobcu 1/ je 50% (v jednom nároku) a úspech žalovaných je 50% (v druhom nároku) a žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania (§ 255 ods. 2 CSP). V časti, ktorou sa domáhali žalobcovia 2/, 3/ a 4/ odstránenia stavby, bolo konanie na základe späťvzatia žaloby zastavené. Späťvzatie žaloby bolo zapríčinené odstránením stavby po začatí konania (ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania z 22. októbra 2014, došlo k jej odstráneniu počas dovolacieho konania), čím odpadol v dôsledku správania žalovaných predmet sporu. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že procesné zavinenie na zastavení konania nesú žalovaní, keďže tí po začatí konania splnili povinnosť, ktorej uloženia sa žalobcovia žalobou domáhali. Preto možno vyvodiť, že v tej časti, v ktorej bolo konanie zastavené, boli úspešní žalobcovia 2/, 3/ a 4/.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 31. januára 2017 sp.

zn. 6 Co 284/2016 uvedené uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o priznaní práva na náhradu trov konania žalobcom v rade 2/, 3/ a 4/ zmenil tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Ostatné časti napadnutého uznesenia okresného súdu ostali nedotknuté. Uviedol, že v spojitosti so žalobou, ktorou sa žalobcovia 2/, 3/ a 4/ domáhali proti žalovaným 1/ a 2/ odstránenia stavby (ako celku) došlo po začatí konania k odstráneniu len časti prečnievajúcej strechy, ktoré správanie žalobcovia zobrali za základ svojho procesného úkonu späťvzatia žaloby. Považoval za zjavné, že správanie žalovaných nepokrylo obsah petitu žaloby, teda nedošlo tu k odstráneniu stavby ako celku. Odvolací súd konštatoval, že správne vymedzenie žaloby bolo zodpovednosťou žalobcov a už pred začatím konania mohli prípadne aj za pomoci znalca formulovať svoje návrhy spôsobom, ktorý zodpovedal existujúcemu skutkovému a právnomu stavu. Eventuálna objektívna nemožnosť zistenia, či možno už od počiatku od žalovaných požadovať odstránenie stavby ako celku či len jej časti, by mohla byť v konaní zohľadnená, avšak takáto skutočnosť z obsahu spisu nevyplýva, a preto mohol súd druhej inštancie zohľadniť len procesné otázky náhrady trov konania - porovnať žalobný petit a správanie žalovaných, ktoré zjavne nekorešpondovali. Odvolací súd uviedol, že procesné zavinenie na tom, že konanie muselo byť v časti uplatneného nároku žalobcov v rade 2/, 3/ a 4/ na odstránenie stavby zastavené, nesú označení žalobcovia a vznikla by im povinnosť nahradiť trovy konania žalovaným. Keďže však v časti sporu o povinnosti strpieť vstup na pozemok boli úspešní žalobcovia, krajský súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu vo výrokoch, ktorými bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie a o náhrade trov odvolacieho konania podali žalobcovia 2/, 3/ a 4/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie. Odôvodnili ho v zmysle ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP.

4. Žalovaní vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcov uviedli, že považujú dovolanie v zmysle § 421 ods. 2 a § 357 CSP za procesne neprípustné a navrhujú ho odmietnuť.

5. Dovolatelia sa k prípustnosti dovolania vyjadrili vo vyjadrení, pričom uviedli, že podali dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, a teda je prípustné.

6. V ďalšom vyjadrení žalovaní zopakovali svoje stanovisko o neprípustnosti podaného dovolania.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

9. Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. 1 CSP nie je v zmysle § 421 ods. 2 CSP prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP. Odvolací súd rozhodoval v zmysle ustanovenia § 357 písm. m/ CSP o nároku na náhradu trov konania.

10. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP.

11. Pokiaľ dovocatelia odvodzovali prípustnosť svojho opravného prostriedku na základe § 420 písm. f/ CSP, tento názor nie je správny. Podľa citovaného ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zmysel ustanovenia a motivácia zákonodarcu obmedziť prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia sa dá jednoznačne vyvodiť z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku: „Predkladateľ obmedzuje možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudobné výroky) a z nemeritórnych rozhodnutí len voči tým, ktorými sa konanie končí

(odmietnutie, zastavenie a pod.). Dôvodom je dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatnenie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti.“ Rozhodnutie o náhrade trov konania je v zásade chronologicky posledným rozhodnutím v konaní a neznamená, že sa ním konanie končí, keďže popri ňom nie je meritórne rozhodnutie. Samotné konanie je už právoplatne ukončené a dovolaním napadnutým uznesením sa riešila len parciálna otázka náhrady trov konania, ktorá už nie je konaním vo veci samej. Dovolací súd teda v tomto prípade nemohol preskúmať napadnuté rozhodnutie a prípadné konštatovanie nesprávneho posúdenia otázky náhrady trov konania zo strany dovolacieho súdu by bolo v rozpore so základnou zásadou vyplývajúcou z Ústavy SR, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Prípadný prieskum zo strany najvyššieho súdu by bol postupom kontra legem.

12. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcov 2/, 3/ a 4/ odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.